

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.10.2014
COM(2014) 689 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

FREMSKRIDT MOD KYOTO-MÅLENE OG EU 2020-MÅLENE

(som krævet i henhold til artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF)

{SWD(2014) 336 final}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

FREMSKRIDT MOD KYOTO-MÅLENE OG EU 2020-MÅLENE

(som krævet i henhold til artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF)

Indholdsfortegnelse

1.	Resumé.....	4
2.	Fremskridt i retning af Kyoto-målet 2013-2020 og Europa 2020-målet	6
2.1.	Anden forpligtelsesperiode under Kyoto-protokollen	6
2.2.	EU-mål for reduktionen af drivhusgasemissioner frem til 2020.....	6
2.2.1.	EU's fremskridt	6
2.2.2.	Medlemsstaternes fremskridt	7
3.	Overopfyldelse af Kyoto-protokollens mål i den første forpligtelsesperiode (2008-2012)	9
3.1.	EU-28	9
3.2.	EU-15	10
3.3.	Resultater på medlemsstatsniveau.....	11
4.	Tendensen for drivhusgasemissioner i EU.....	12
4.1.	Drivhusgasemissioner i 2012 i forhold til 2011	12
4.2.	Konvergens i drivhusgasemissionsintensiteten og emissioner pr. indbygger	13
4.3.	Efterfølgende evaluering af drivkræfterne bag nedbringelsen af CO ₂ -emissioner	15
4.4.	Luftfartens indvirkning på det globale klima.....	16
5.	Status over gennemførelsen af EU's klimaændringspolitik	16
5.1.	Reduktion af emissioner.....	16
5.1.1.	Forberedelse af klima- og energirammen for 2030.....	16
5.1.2.	EU's emissionshandelssystem	17
5.1.3.	Andre politikker og foranstaltninger.....	18
5.2.	Tilpasning til klimaændringen	18
5.3.	Klimafinansiering.....	19
5.3.1.	Auktionsindtægter:.....	19
5.3.2.	Integration af klimapolitikker i EU's budget.....	21
6.	Situationen i Unionens kandidatlande og potentielle kandidatlande	22
6.1.	EU's kandidatlande (Albanien, Island, Tyrkiet, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien).....	22
6.2.	EU's potentielle kandidatlande (Bosnien-Hercegovina og Kosovo).....	22

1. RESUMÉ

Længere end Kyoto-målene

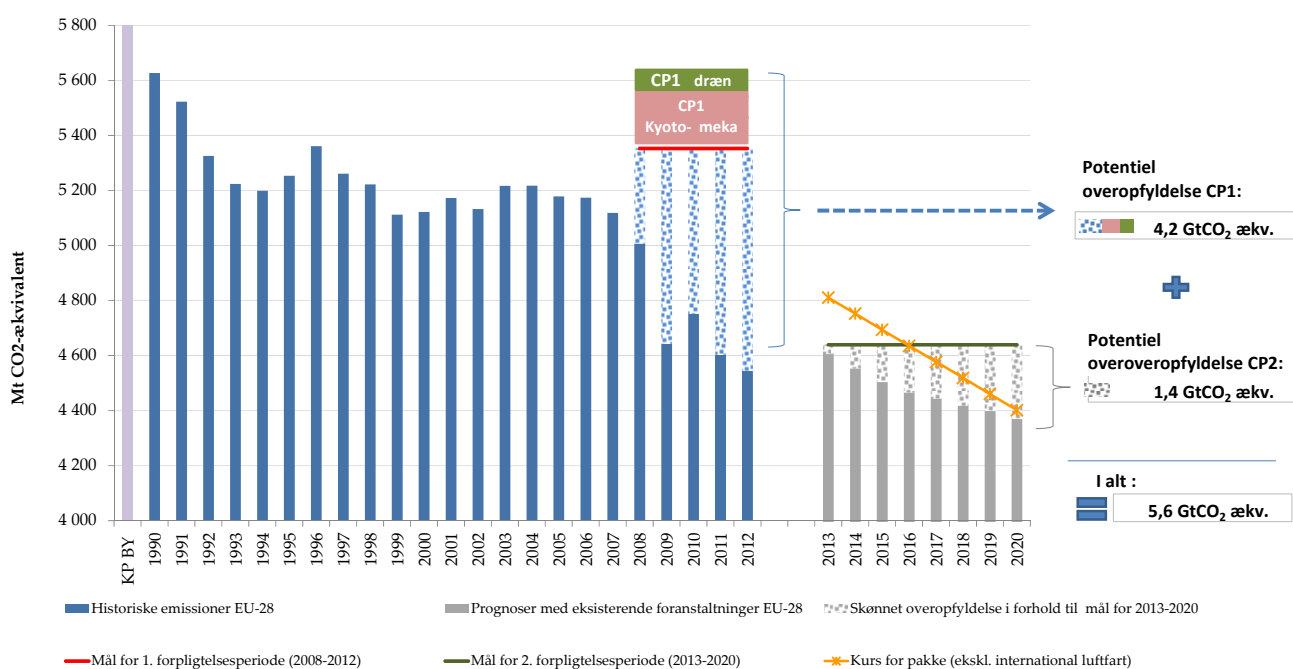
I 2012 faldt emissionerne til deres laveste niveau siden 1990. EU's samlede drivhusgasemissioner¹ (ekskl. international luftfart og arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF)) lå 19,2 % under niveauet i 1990 og 21,6 % under niveauet i Kyoto-basisåret. Ifølge foreløbige skøn faldt de samlede emissioner med yderligere 1,8 % i 2013.

I den første forpligtelsesperiode (2008-2012) realiserede de 28 medlemsstater et resultat, der lå i alt 4,2 Gt CO₂-ækvivalenter (CO₂-ækv.) over deres mål.

I gennemsnit i løbet af den anden forpligtelsesperiode (2013-2020) forventes de samlede emissioner (ekskl. LULUCF og international luftfart) at ligge 23 % under niveauet i basisåret ifølge medlemsstaternes fremskrivninger. EU er derfor godt på vej til at opfylde sit Kyoto-mål for den anden forpligtelsesperiode og måske endda overopfylde det med hele 1,4 Gt CO₂-ækv.

Samlet for perioden 2008-2020 skønnes reduktionen af emissionsniveauet at overgå målet med omkring 5,6 Gt CO₂-ækv. Dette repræsenterer mere end EU's samlede emissioner i 2012.

Figur 1: Samlet overopfyldelse i den første forpligtelsesperiode (2008-2012) under Kyoto-protokollen og forventet overopfyldelse i den anden forpligtelsesperiode (2013-2020) (EU-28)

Kilde: Europa-Kommissionen, Miljøagenturet

¹ Ifølge de i 2014 forelagte data om drivhusgasemissioner frem til 2012. Medmindre andet er anført, er alle drivhusgasemissionsdataene baseret på de reviderede IPCC-retningslinjer fra 1996 som beregnet under anvendelse af det globale opvarmingspotentiale fra IPCC's anden vurderingsrapport.

På vej til at opfylde Europa 2020-strategiens mål for drivhusgasemissioner

EU's samlede emissioner i forhold til klima- og energipakken (ekskl. LULUCF og inkl. international luftfart) var allerede i 2012 18 % lavere end niveauet i 1990 og skønnes at ligge ca. 19 % under 1990-niveauet i 2013.

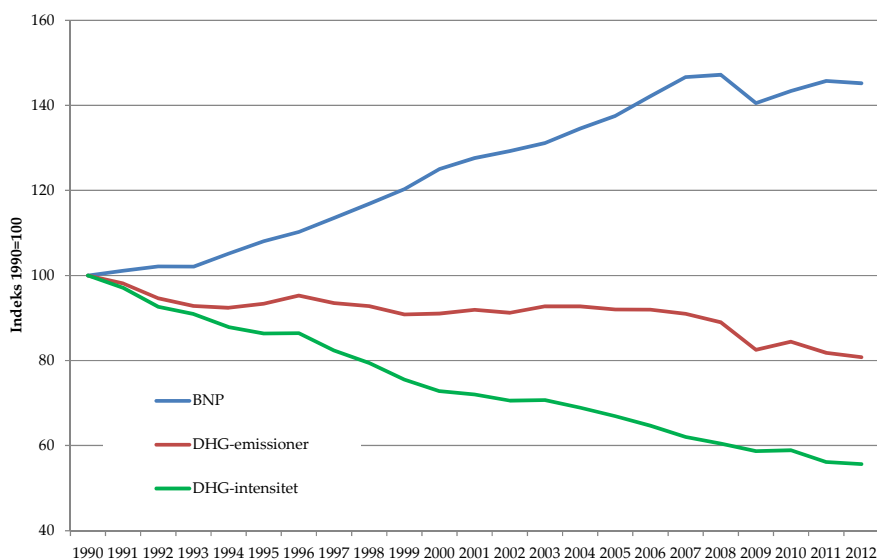
Ifølge beregninger fra medlemsstaterne baseret på eksisterende foranstaltninger vil emissionerne blive 21 % lavere i 2020 end i 1990². EU er således internt på vej til at nå sit mål for reduktion af drivhusgasemissioner.

Imidlertid mangler 13 medlemsstater stadig at gennemføre supplerende politikker og foranstaltninger for at opfylde deres nationale 2020-mål for nedbringelse af emissioner i sektorer, der ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem (EU-ETS). Desuden ligger de foreløbigt beregnede 2013-emissionsdata³ for Tyskland, Luxembourg⁴ og Polen over deres respektive 2013-mål i henhold til indsatsfordelingsbeslutningen.

Sammenhængen mellem økonomisk aktivitet og drivhusgasemissioner brudt

I perioden 1990-2012 voksede det samlede BNP i EU med 45 %, mens de samlede drivhusgasemissioner (ekskl. LULUCF og international luftfart) faldt med 19 %. Som følge heraf blev drivhusgasemissionsintensiteten i EU næsten halveret mellem 1990 og 2012. Sammenhængen blev brudt i alle medlemsstater.

Figur 2: Udvikling i BNP (i faste priser), drivhusgasemissioner og emissionsintensitet (dvs. forholdet mellem drivhusgasemissioner og BNP): Indeks (1990 = 100)

² For de fleste medlemsstater inkluderer dette ikke de forventede virkninger af direktivet om energieffektivitet, og det bygger endnu ikke på en antagelse om fuldstændig gennemførelse af klima- og energipakken.

³ De omtrentlige emissionsdata for 2013 er skøn fra Miljøagenturet indeholdt i den omtrentlige opgørelse over drivhusgasser i EU i 2013.

⁴ Luxembourg har for nylig udsendt sine egne skøn, ifølge hvilke landets ESD-emissioner i 2013 lå 1,61 % under 2013-målet i henhold til indsatsfordelingsbeslutningen.

Kilde: Miljøagenturet, GD ECFIN (Ameco-databasen), Eurostat

Strukturpolitikkerne på klima- og energiområdet har bidraget væsentligt til EU's emissionsreduktion siden 2005⁵. Den økonomiske krise i 2008-2012 bidrog til under halvdelen af den observerede reduktion i denne periode.

2. FREMSKRIDT I RETNING AF KYOTO-MÅLET 2013-2020 OG EUROPA 2020-MÅLET

2.1. Anden forpligtelsesperiode under Kyoto-protokollen

For den anden forpligtelsesperiode har EU, de 28 medlemsstater og Island forpligtet sig til i fællesskab at nedbringe de gennemsnitlige årlige emissioner med 20 % i perioden 2013-2020 sammenlignet med basisåret.

Ifølge medlemsstaternes fremskrivninger baseret på eksisterende foranstaltninger (ekskl. LULUCF og Kyoto-mekanismer) forventes de samlede emissioner ekskl. LULUCF og international luftfart at ligge 22 % lavere i 2020 sammenlignet med 1990 og 25 % lavere i forhold til basisåret.

For så vidt angår LULUCF viser de foreløbige fremskrivninger, at EU som helhed vil kunne opnå et lille nettofald. Dette vil imidlertid variere fra medlemsstat til medlemsstat. Hertil kommer, at eftersom den tekniske gennemgang går fremad med hensyn til referenceniveauer for skovforvaltning, kan ændringer stadig forekomme.

2.2. EU-mål for reduktionen af drivhusgasemissioner frem til 2020

2.2.1. EU's fremskridt

I klima- og energipakken, der blev vedtaget i 2009, er der for EU fastsat et reduktionsmål for drivhusgasemissioner på 20 % frem til 2020 i forhold til 1990⁶, hvilket svarer til -14 % sammenlignet med 2005. Denne indsats fordeler sig mellem de sektorer, der er omfattet af emissionshandelssystemet (EU-ETS), og sektorer, der falder uden for ETS i henhold til beslutningen om indsatsfordeling (ESD). Mens der som led i EU-ETS opereres med et EU-loft, fastsætter ESD årlige emissionskvoter i sektoren uden for EU-ETS for hver medlemsstat.

Ifølge medlemsstaternes opdaterede fremskrivninger⁷ baseret på eksisterende foranstaltninger (herunder international luftfart) forventes emissionerne at blive 21 % lavere i 2020 end i 1990 (inkl. ETS og ikke-ETS). EU som helhed er i øjeblikket på vej til at opfylde EU's 2020-mål.

⁵ Se analysen fra Det Europæiske Miljøagentur, afsnit 4.3 nedenfor.

⁶ Pakkens anvendelsesområde afviger fra Kyoto-protokollens anvendelsesområde. Det omfatter international luftfart, men udelukker LULUCF og emissioner af nitrogentrifluorid NF₃.

⁷ For de fleste medlemsstaters vedkommende drejer det sig om de fremskrivninger, der blev forelagt i 2013. Følgende medlemsstater indsendte på frivillig basis opdaterede fremskrivninger i 2014: CY, IE, LT, LU, PL og RO. Medlemsstaternes oplysninger blev kvalitetskontrolleret af Miljøagenturet, huller blev udfyldt, og de blev om nødvendigt justeret. Et skøn over andelen af emissioner fra sektorer uden for ETS var nødvendigt for flere medlemsstaters vedkommende. Vedrørende udfyldelsen af huller og den skønsmæssige fordeling af ETS-/ikke-ETS-kvoter blev der anvendt data fra EU-basismålingen for perioden 2012-2013, der bygger på modellerne PRIMES og GAINS. Denne fremskrivning blev også anvendt som følsomhedsanalyse i EU's første toårsrapport [arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (2014)1].

2.2.2. Medlemsstaternes fremskridt

Imidlertid vil 13 medlemsstater ifølge medlemsstaternes fremskrivninger få behov for yderligere tiltag for at nå deres nationale 2020-mål for de sektorer, der ikke er omfattet af ETS, mens 15 medlemsstater forventes at kunne opfylde disse forpligtelser med de eksisterende politikker og foranstaltninger (se figur 3).

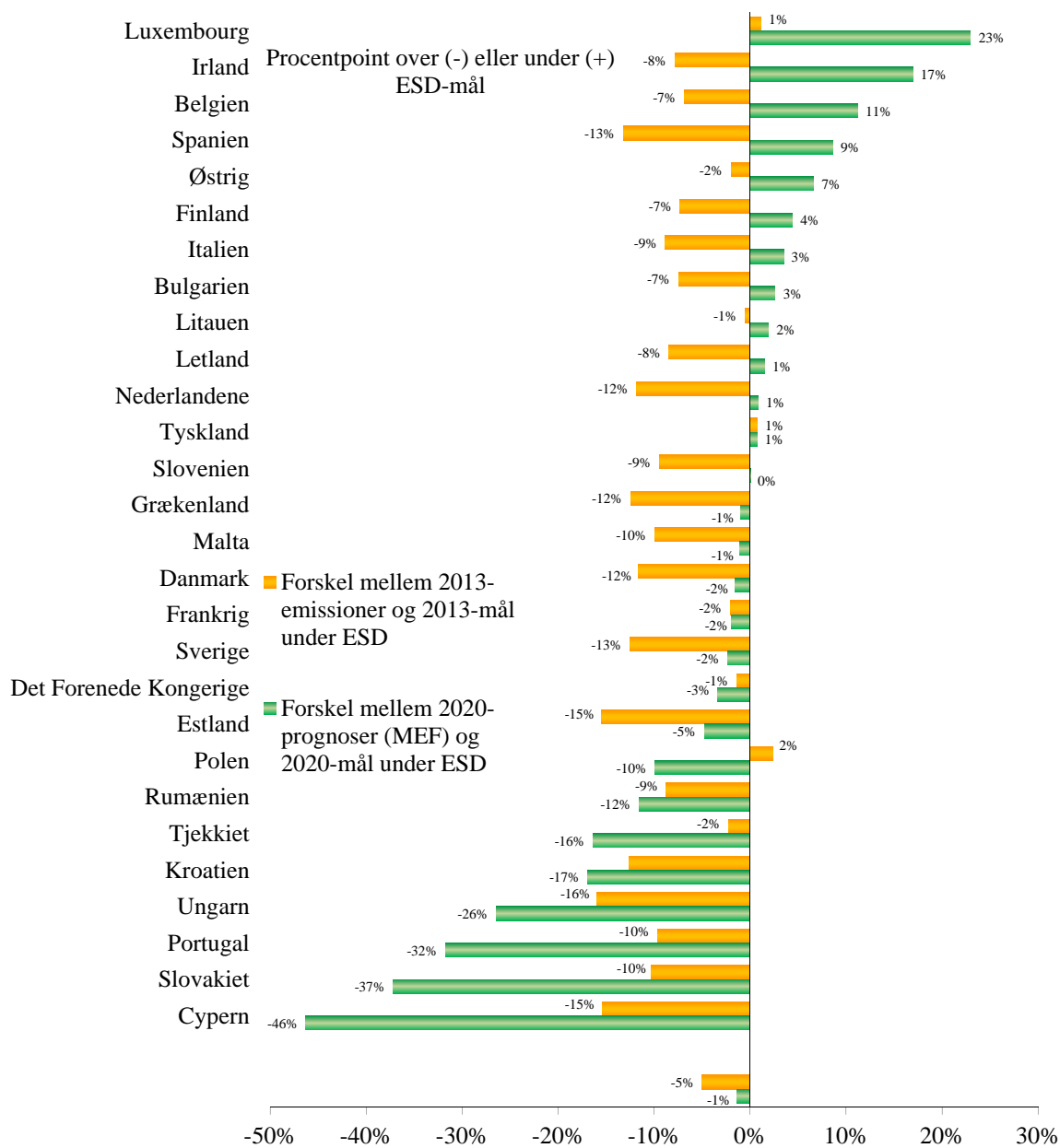
Approksimative emissionsdata for 2013⁸ viser desuden, at ikke-ETS-emissionerne i Tyskland, Luxembourg og Polen overskred de respektive 2013-mål i henhold til ESD⁹ med 0,7, 1,1 og 2,4 procentpoint af deres respektive emissioner i ESD-basisåret¹⁰. Denne vurdering tager endnu ikke højde for anvendelsen af den fleksibilitet, der ligger i beslutningen om indsatsfordeling, f.eks. anvendelsen af internationale projektkreditter eller overførsel af uudnyttede emissionskvoter mellem medlemsstater.

⁸ De approksimative emissionsdata for 2013 er skøn samlet af Miljøagenturet i den omtrentlige opgørelse over drivhusgasser i EU i 2013, der bygger på data forelagt af medlemsstaterne senest den 31. juli 2014. Endelige tal beregnet på grundlag af IPCC's nye opgørelsesmetode fra 2006 emissionsdata vil foreligge i 2015.

⁹ Data beregnet ved hjælp af det globale opvarmningspotentiale fra IPCC's fjerde vurderingsrapport.

¹⁰ Basisårsemissioner i henhold til beslutningen om indsatsfordelingen beregnes for hver medlemsstat på en måde, der er i overensstemmelse med beslutningens relative og absolutte mål for 2020.

Figur 3: Forskel mellem de fremskrevne emissioner i 2020 og målene for emissioner fra sektorer uden for ETS (i procent af emissionerne i 2005-basisåret) og forskellen mellem emissionerne i 2013 og målet for disse sektorer. Negative og positive tal betyder henholdsvis overopfyldelse og underopfyldelse.

Anm.: Procentsatserne svarer til procentpoint af basisårsemissionerne i henhold til beslutningen om indsatsfordelingen. Disse basisårsemissioner fastsættes for hver medlemsstat på en måde, der er i overensstemmelse med beslutningens relative og absolutte mål for 2020.

Kilde: Miljøagenturet, Europa-Kommissionen baseret på medlemsstaternes fremskrivninger.

Som led i det europæiske semester 2014 gennemførte Kommissionen en specifik analyse baseret på medlemsstaternes seneste fremskrivninger ud fra eksisterende foranstaltninger:

- Drivhusgasemissionerne i Luxembourg forventes at overskride det nationale mål med 23 procentpoint. Der kunne sikres en betydelig reduktion af drivhusgasemissionerne ved at øge beskatningen af brændstof til transport og udbygge den kollektive transport. Samtidig vil dette

føre til større vækst og medføre sidegevinster i form af f.eks. mindre trafiktæthed, som er forbundet med betydelige omkostninger.

- Irlands drivhusgasemissioner forventes at overskride målet med 17 procentpoint på grund af en kraftig stigning i emissioner i transportsektoren og i landbruget. Irland er imidlertid i færd med at udforme en række initiativer til mindskelse af emissionerne i henhold til Low-Carbon Development Bill.
- Emissionerne i Belgien forventes ligeledes at overskride det nationale mål med 11 procentpoint. Analysen understregede behovet for en klar opgavefordeling mellem myndighederne. En reduktion af emissioner fra transportsektoren skal også kombineres med en mindskelse af trafiktætheden.
- Fem andre medlemsstater (Spanien, Østrig, Finland, Bulgarien og Italien) forventes at overskride deres mål med 3 procentpoint eller mere.

Der er også blevet vedtaget andre landespecifikke anbefalinger vedrørende reduktion af drivhusgasemissioner. I flere tilfælde (Belgien, Tjekkiet, Frankrig, Ungarn, Irland, Italien, Letland, Litauen, Spanien) anbefalede Rådet, at skattebyrden blev flyttet fra arbejde til skatter, som var mindre skadelige for væksten, herunder miljøafgifter. Det anbefalede Estland at styrke miljømæssige incitament, der kan bidrage til mindre ressourcerævende mobilitet. Rådet anbefalede også Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen og Rumænien at fortsætte indsatsen for at forbedre energieffektiviteten.

Malta blev opfordret til at videreudvikle de vedvarende energikilder. I 2013 reviderede Tyskland sin ordning for støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder. Det blev anbefalet Tyskland at overvåge virkningerne af denne revision. Det Forenede Kongerige har udformet en elmarkedsreform for at opdatere sin produktionskapacitet, herunder i sektoren for vedvarende energi. Det blev anbefalet Det Forenede Kongerige at gøre planlægningsprocesserne mere forudsigelige og at skabe klarhed om finansieringsforpligtelser.

3. OVEROPFYLDELSE AF KYOTO-PROTOKOLLENS MÅL I DEN FØRSTE FORPLIGTELSESPERIODE (2008-2012)

Den endelige vurdering af, om EU og medlemsstaterne har opfyldt Kyoto-protokollen i den første forpligtelsesperiode, vil fremgå af UNFCCC's granskning af 2014-emissionsopgørelsen, der omfatter data frem til 2012, og den supplerende true-up-periode. EU og medlemsstaterne vil kunne anvende Kyoto-mekanismerne indtil afslutningen af overensstemmelsesvurderingen.

3.1. EU-28

I den første forpligtelsesperiode lå de samlede emissioner i EU-28 betydeligt under målene:

- i gennemsnit for perioden 2008-2012 lå de årlige emissioner (ekskl. LULUCF) 18,9 % under basisårsniveauerne (overopfyldelse på 3,21 Gt CO₂-ækv. sammenlignet med målene)
- ved indregning af LULUCF-relaterede kulstofdrøn opnås en emissionsreduktion på yderligere 1,3 % (0,38 Gt CO₂-ækv.)

- en række medlemsstater sælger internationale kreditter inden for rammerne af Kyoto-mekanismerne. Det sammenlagte forventede salg af disse internationale kreditter svarer til 1,6 % af basisårsemissionerne (-0,47 Gt CO₂-ækv.)
- virksomheder beliggende i EU kompenserede for dele af deres emissioner med internationale kreditter inden for rammerne af Kyoto-mekanismerne (CER og ERU) svarende til yderligere 3,6 % af basisårsemissionerne (1,03 Gt CO₂-ækv.).

Under hensyntagen til alle ovennævnte komponenter anslås det, at EU-28 som helhed overopfyldte målet med skønsmæssigt 4,2 Gt CO₂-ækv. i perioden, hvilket svarer til en gennemsnitlig reduktion på 22,1 % i forhold til niveauerne i basisåret (jf. figur 1 i resuméet).

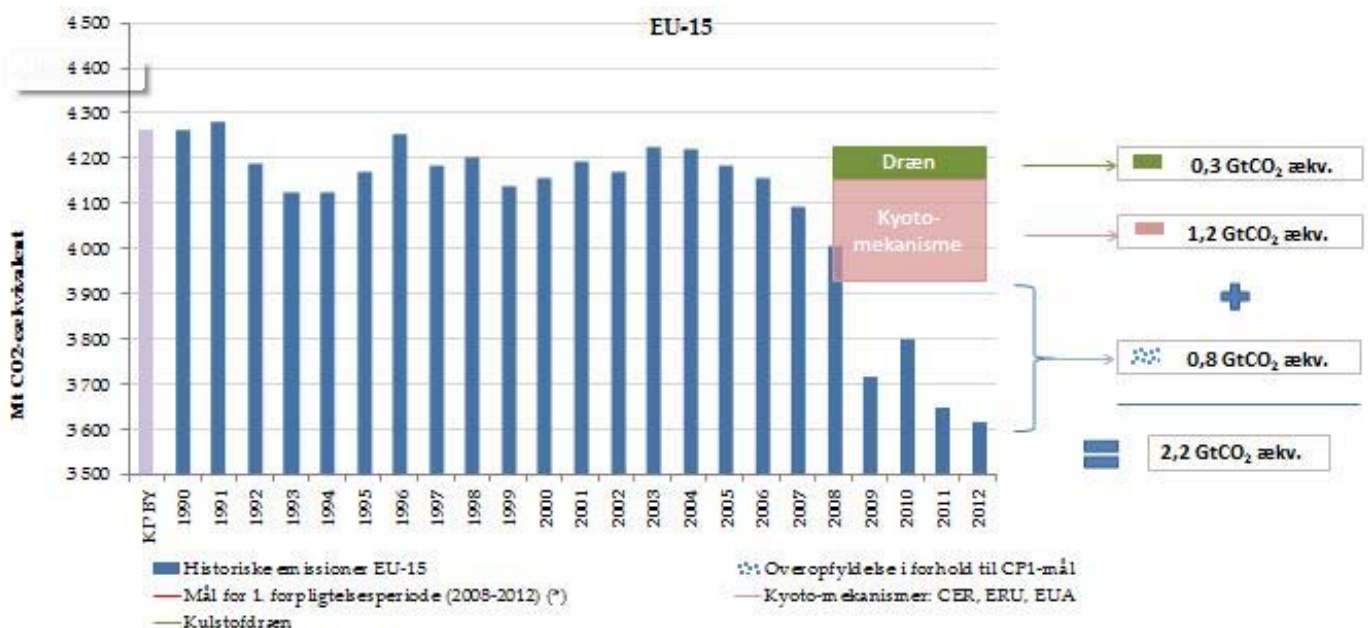
3.2. EU-15

I den første forpligtelsesperiode lå de samlede emissioner i EU-15 betydeligt under målet (reduktion på 8 % i gennemsnit i perioden 2008-2012 sammenlignet med basisåret):

- i gennemsnit for perioden 2008-2012 lå de årlige emissioner (ekskl. LULUCF) 11,8 % under basisårsniveauerne (overopfyldelse på 0,8 Gt CO₂-ækv. i den første forpligtelsesperiode)
- ved indregning af LULUCF-relaterede kulstofdræn opnås en emissionsreduktion på yderligere 1,4 % (0,38 Gt CO₂-ækv.)
- medlemsstaternes påtænkte anvendelse af Kyotomekanismerne kan forventes at føre til en yderligere emissionsreduktion på 1,5 % (0,3 Gt CO₂-ækv.). Grundet den økonomiske nedgang kunne medlemsstaterne dog ændre planer med hensyn til brugen af Kyoto-mekanismerne i forhold til de seneste oplysninger
- gennem ETS-aktørernes brug af internationale kreditter tilvejebringes der et yderligere fald i emissionerne på 3,8 % (i alt 0,8 Gt CO₂-ækv.).

Det betyder, at EU-15 mindskede emissionerne med 18,5 % i den første forpligtelsesperiode, hvilket giver en samlet reduktion på 2,2 Gt CO₂-ækv. Emissionerne i EU-15 er derfor blevet reduceret mere end dobbelt så meget som krævet for at nå målet for den første forpligtelsesperiode (se figur 4).

Figur 4: Samlet overopfyldelse i den første forpligtelsesperiode (2008-2012) (EU-15)

Kilde: Miljøagenturet, Europa-Kommissionen

3.3. Resultater på medlemsstatsniveau

EU-15

Fremskridt i retning af opfyldelse af de respektive medlemsstaters Kyoto-mål kan bedømmes på grundlag af en vurdering af resultaterne i ikke-ETS-sektorerne.

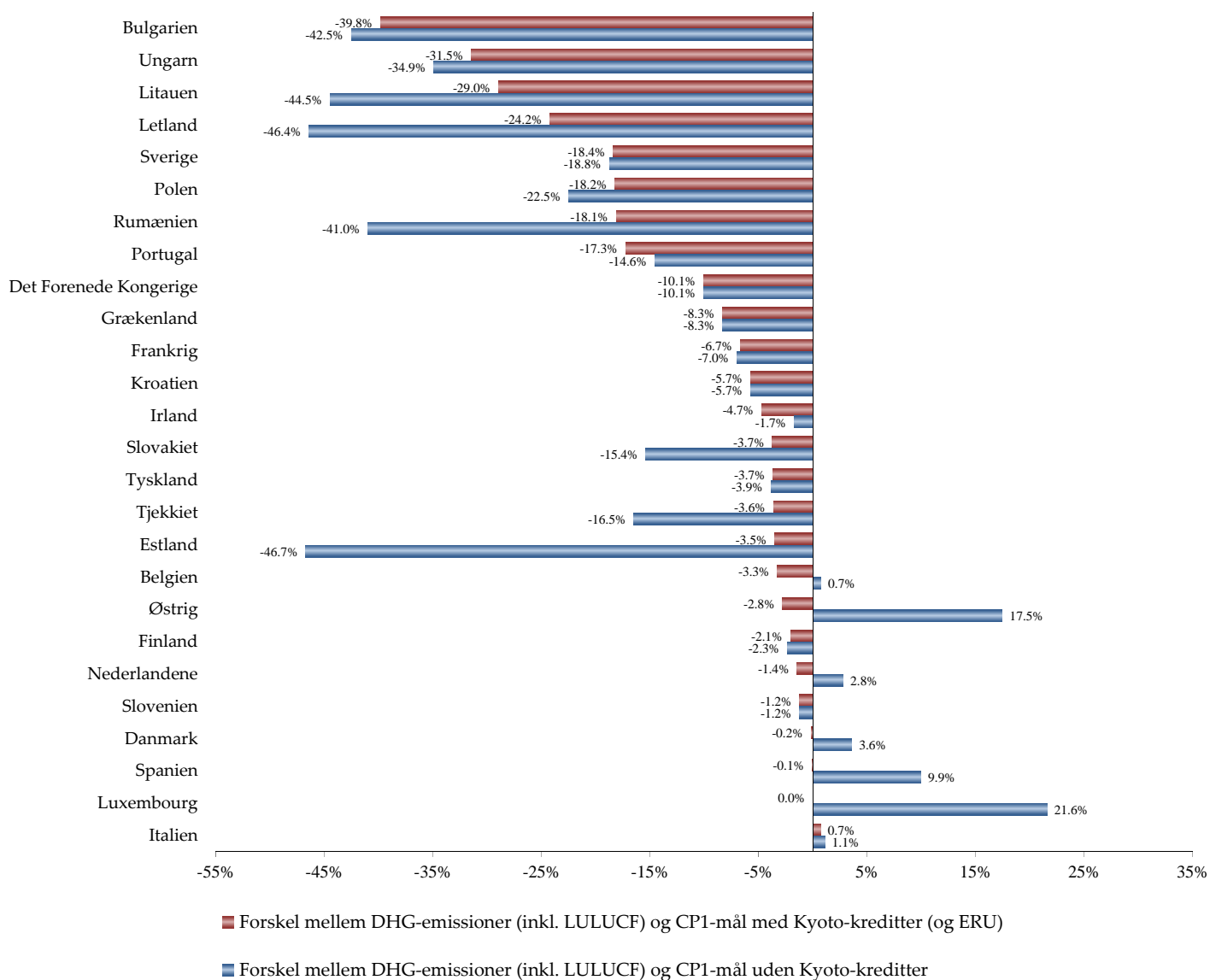
Syv medlemsstater (Østrig, Belgien, Danmark, Spanien, Italien, Luxembourg og Nederlandene) har anvendt eller bliver nødsaget til at anvende internationale kreditter inden for rammerne af Kyoto-mekanismerne, jf. figur 5. Ifølge landets seneste rapportering vil Italien være nødsaget til at købe yderligere internationale kreditter inden udgangen af true-up-perioden.

EU-11

Elleve andre medlemsstater¹¹ har individuelle mål for Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode. De vil alle overopfylde deres mål gennem indenlandske emissionsreducerende foranstaltninger alene (dvs. uden hensyntagen til LULUCF og anvendelse af Kyoto-mekanismerne), og nogle af dem vil gøre det med en stor margin. Mange af dem har allerede solgt en del af deres uudnyttede tildelte emissionsenheder (AAU'er). Rumænien, Tjekkiet og Polen er de lande, der har solgt flest AAU'er til andre parter, nemlig henholdsvis 318, 125 og 120 CO₂-ækv.

¹¹ Malta og Cypern har ikke noget mål for den første forpligtelsesperiode.

Figur 5: Relative forskelle mellem drivhusgasemissionerne i ikke-ETS-sektorerne i den første forpligtelsesperiode og de respektive 2008-2012 Kyoto-mål (inkl. LULUCF), med og uden medlemsstaternes påtænkte anvendelse af Kyoto-mekanismer

Kilde: Miljøagenturet, Europa-Kommissionen.

4. TENDENSEN FOR DRIVHUSGASEMISSIONER I EU

4.1. Drivhusgasemissioner i 2012 i forhold til 2011

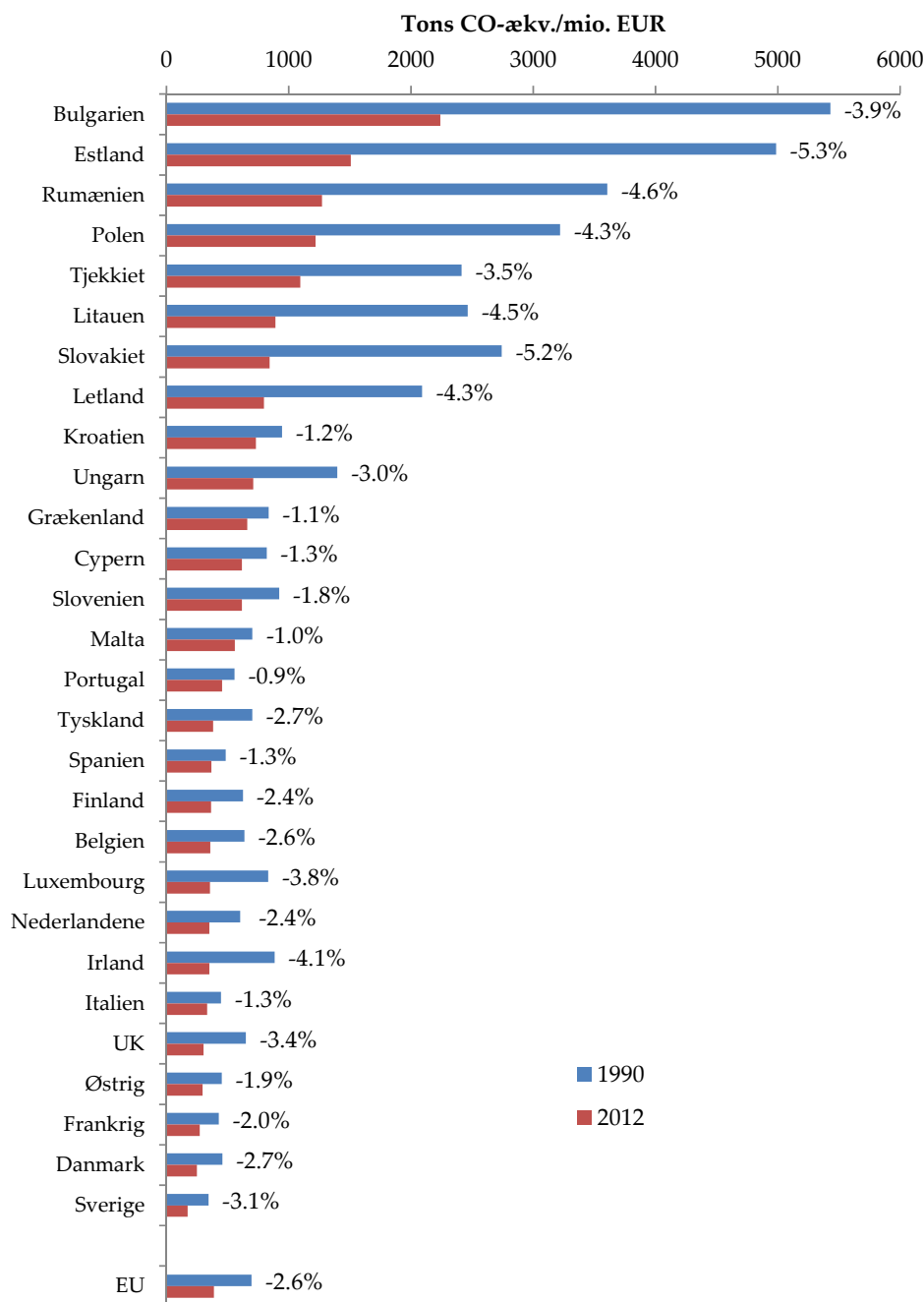
I 2012 fortsatte EU's samlede emissioner med at falde, nemlig med 1,3 % i forhold til 2011. Emissionerne faldt mest i transport- og industrisektoren (minus 3,6 % i begge sektorer). Inden for elproduktionssektoren voksede emissionerne imidlertid med 0,8 %, selv om den vedvarende energis andel af den samlede elproduktion steg fra 21,5 % til 23,1 % i 2012. Dette skyldes stigningen i produktionen af el fra fast brændsel (kul og brunkul), der hænger sammen med den forholdsvis lave pris på kul i forhold til gas. Forandringerne i emissionsniveauet varierer fra +3,7 % i Malta til -8,8 % i

Finland. Emissionerne steg i fire medlemsstater (Malta, Tyskland (+1,1 %), Irland (+1,4 %) og Det Forenede Kongerige (+3,2 %)).

4.2. Konvergens i drivhusgasemissionsintensiteten og emissioner pr. indbygger

Alle medlemsstater har oplevet et fald i drivhusgasemissionsintensiteten med i gennemsnit mellem 0,9 % til 5,1 % årligt. Dette har ført til konvergens i resultaterne medlemsstaterne imellem (figur 6).

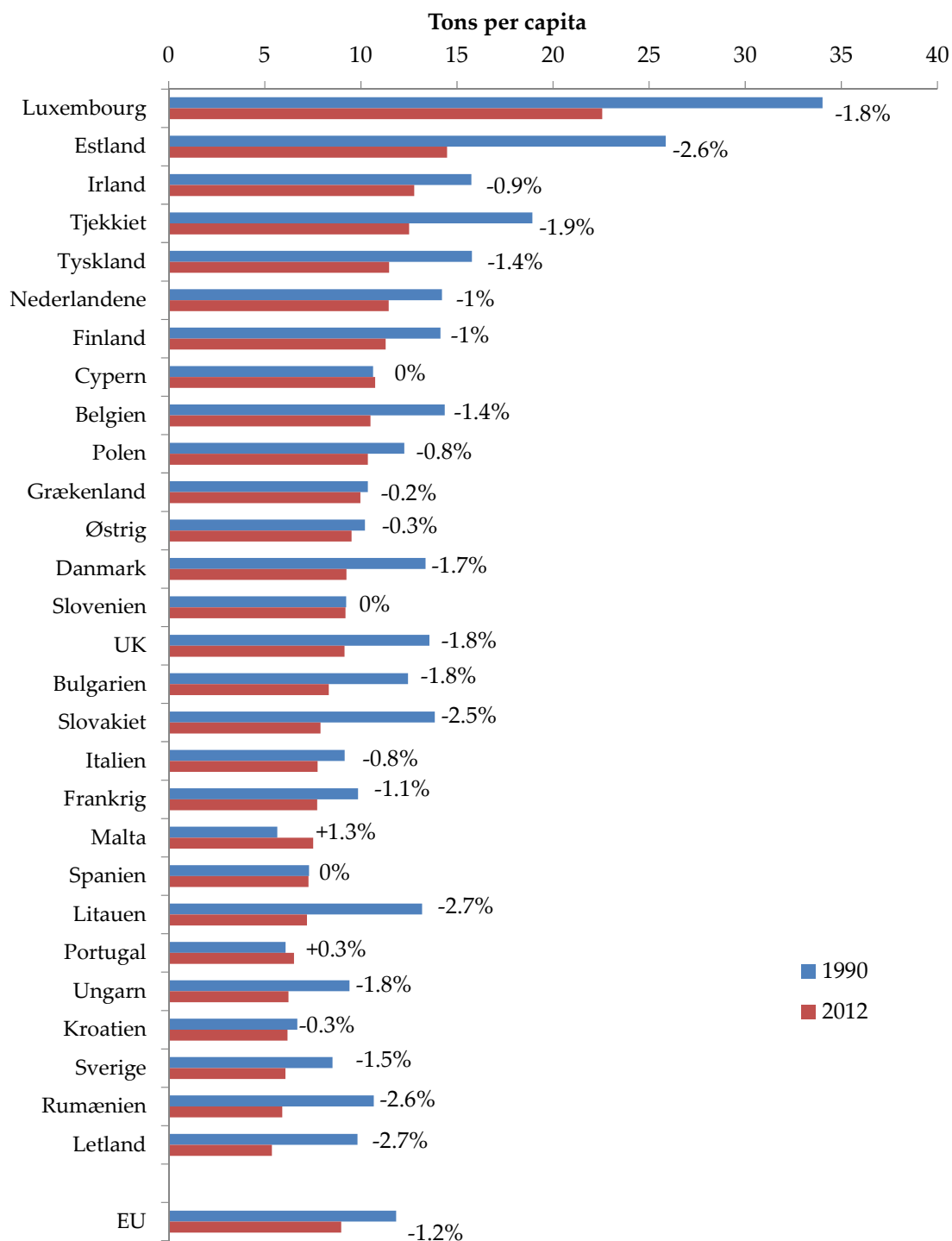
Figur 6: Drivhusgasemissionsintensiteten i EU-28, 2012/1990. Procentsatserne afspejler den årlige gennemsnitlige reduktion

Kilde: Europa-Kommissionen, Miljøagenturet

I alle medlemsstater undtagen Cypern, Malta og Portugal har emissioner pr. indbygger været faldende og konvergerende siden 1990.

Figur 7: Drivhusgasemissioner pr. indbygger i EU, 2012/1990. Procentsatserne afspejler den årlige gennemsnitlige reduktion

Kilde: Europa-Kommissionen, Miljøagenturet

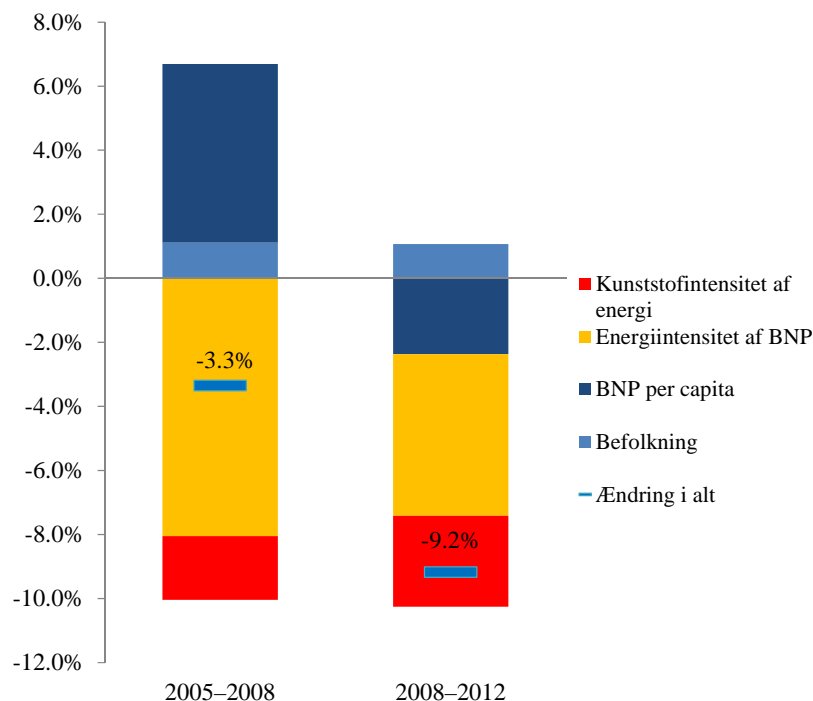
4.3. Efterfølgende evaluering af drivkræfterne bag nedbringelsen af CO₂-emissioner

Det Europæiske Miljøagentur har gennemført en analyse af de vigtigste drivkræfter bag emissionsreduktioner i perioden 2005-2012¹². I denne analyse opgøres virkningen af de dekompositionsfaktorer, der har indflydelse på CO₂-emissioner, nemlig befolkningstal, BNP pr. indbygger, primær energiintensitet¹³ og kulstofintensiteten i den primære energianvendelse¹⁴. Vurderingen, der bygger på en dekompositionsanalyse, dækker CO₂-emissioner fra forbrændingen af fossile brændsler, der tegner sig for ca. 80 % af den samlede emission af drivhusgasser.

Som vist i figur 8 faldt CO₂-emissionerne fra fossile brændsler med 3,3 % og 9,2 % i perioderne 2005-2008 og 2008-2012. Dette kan tilskrives tre hovedfaktorer:

- (1) den "primære energiintensitet" i EU's økonomi faldt betydeligt, bl.a. takket være forbedringer af energieffektiviteten, og dette bidrog til større emissionsreduktioner i de to perioder
- (2) kulstofintensiteten i den primære energianvendelse faldt på grund af udviklingen af vedvarende energi (produktionen af atomenergi har været faldende siden 2005), hvilket også bidrog til at mindske emissionsniveauet i begge perioder
- (3) effekten af vækst var ikke den samme i de to perioder. BNP voksede mellem 2005 og 2008, og derfor mindskedes de emissionsreduktioner, der tilskrives andre faktorer. Omvendt faldt BNP i løbet af perioden 2008-2012, hvorfor de emissionsreduktioner, der tilskrives andre faktorer end den økonomiske recession, blev forøget.

Figur 8: Samlet dekomposition af ændringen i de samlede CO₂-emissioner fra forbrændingen af fossile brændsler i EU i perioderne 2005-2008 og 2008-2012.

Kilde: Det Europæiske Miljøagentur

¹² EEA 2014 - *Why did GHG emissions decrease in the EU between 1990 and 2012?*
<http://www.eea.europa.eu/publications/why-are-greenhouse-gases-decreasing>

¹³ Forbrug af primær energi pr. BNP-enhed.

¹⁴ CO₂ pr. primær energi fra fossile brændsler.

Denne analyse foretaget af Det Europæiske Miljøagentur og Kommissionens kontrafaktiske analyse som beskrevet i vedlagte arbejdsdokument viser, at den økonomiske krise¹⁵ bidrog til mindre end halvdelen af den observerede nedgang i perioden 2008-2012.

4.4. Luftfartens indvirkning på det globale klima

Emissionen af drivhusgasser fra den indenlandske luftfart i de 28 medlemsstater har været faldende siden 2000 og lå lige over 16 Mt CO₂-ækv. i 2012. Til gengæld er de internationale emissioner (kun CO₂) som indberettet til UNFCCC vokset og udgjorde næsten 135 Mt CO₂ i 2012 (mod næsten 70 Mt i 1990). De samlede indberettede emissioner fra luftfarten tegnede sig for 3,22 % af EU's samlede emissioner i 2012.

Emissionen af nitrogenoxider (NO_x), aerosoler og deres prækursorer (sod og sulfat) og den tiltagende skydannelse i form af persistente lineære kondensstriber og induced-cirrus skydannelse medvirker også til klimaændringer.

De seneste år er der blevet gjort forsøg på at sætte tal på effekten af andre faktorer end CO₂ for klimaet trods manglen på observationsdata om konsekvenser såsom kondensstriber og induced-cirrus skydannelse. Som eksempel kan nævnes en undersøgelse, der blev delvist finansieret som led i det integrerede projekt "Quantify"¹⁶ inden for rammerne af EU's sjette rammeprogram, og som forsøgte at opgøre den effekt, der følger af luftfarten. Undersøgelsen konkluderede, at luftfarten repræsenterede 3,5 % af den samlede menneskeskabte påvirkning i 2005, ekskl. AIC (aviation induced cloudiness), eller 4,9 % inkl. AIC.

Som led i forskningsprojektet REACT4C¹⁷ i 2010-2014 blev der gennemført en undersøgelse af mulighederne for at klimaoptimere flytrafikken som et middel til at reducere luftfartens indvirkning på atmosfæren. Resultaterne af denne videnskabelige forskning viser, at konsekvenserne for klimaet allerede kan mindskes med 25 % med blot små ændringer i flytrafikken og omkostningsstigninger på under 0,5 %.

5. STATUS OVER GENNEMFØRELSEN AF EU'S KLIMAÆNDRINGSPOLITIK

5.1. Reduktion af emissioner

5.1.1. Forberedelse af klima- og energirammen for 2030

I januar 2014 skitserede Europa-Kommissionen en ramme for klima- og energipolitikken efter 2020¹⁸. Denne ramme blev suppleret med en meddelelse om energieffektivitet i juli 2014¹⁹. Den indeholder følgende centrale elementer:

- et bindende nationalt mål for reduktionen af drivhusgasemissioner på 40 % i 2030 i forhold til 1990, som skal opfyldes ved årligt at sænke loftet over EU-ETS emissioner med 2,2 % efter 2020 og reducere emissioner fra sektorer uden for ETS, der deles ligeligt mellem medlemsstaterne i form af bindende nationale mål

¹⁵ Repræsenteret ved dekompositions faktoren 'BNP per capita' i Figur 8.

¹⁶ <http://www.pa.op.dlr.de/quantify/>

¹⁷ 7. forskningsrammeprogram "Reducing Emissions from Aviation by Changing Trajectories for the benefit of Climate" (2010-2014).

¹⁸ COM(2014) 15.

¹⁹ COM(2014) 520.

- et EU-mål for en andel af energiforbruget i EU i 2030 på mindst 27 % fra vedvarende energi. Denne forpligtelse vil blive opfyldt gennem klare forpligtelser, som medlemsstaterne selv bestemmer, og som understøttes af bedre gennemførelsesmekanismer og -indikatorer på EU-plan
- et mål for energieffektivitet på 30 % i 2030
- et nyt styringssystem baseret på nationale planer for konkurrencedygtig, sikker og bæredygtig energi.

Som reaktion på den aktuelle geopolitiske situation og EU's afhængighed af import har Kommissionen også vedtaget en meddelelse indeholdende forslag til en ny europæisk energisikkerhedsstrategi²⁰, der er uløseligt forbundet med klima- og energirammen for 2030. Den går først og fremmest ud på at diversificere energiforsyningerne fra andre lande, opgradere energiinfrastrukturen, fuldføre EU's indre marked for energi og opnå energibesparelser.

Det Europæiske Råd i oktober 2014 nåede frem til en aftale om klima- og energirammen²¹ for 2030 baseret på Kommissionens forslag.

5.1.2. EU's emissionshandelssystem

Arbejdet med implementeringen har ført til en vellykket start på fase 3 under EU-ETS (2013-2020). Med hensyn til rækkevidde dækker ETS nu foruden CO₂ fra de fleste industrianlæg også dinitrogenoxid (N₂O) fra fremstillingen af salpetersyre og anden syre og PFC'er fra fremstillingen af aluminium.

Fase 3 af EU-ETS omfatter ikke længere et individuelt loft for hver enkelt medlemsstat, men et fælles loft for EU, Island, Liechtenstein og Norge. Siden 2013 er ca. 43 % (ekskl. NER 300²²) af emissionskvoterne blevet bortauktioneret, og denne andel forventes at vokse med tiden.

Siden 2009 er det opstået et voksende overskud af kvoter og internationale kreditter på CO₂-markedet med et deraf følgende fald i kulstofprisen. For at rette op på denne ubalance har Kommissionen foreslået at udskyde ("backload") bortauktioneringen af 900 millioner kvoter fra de første år af fase 3 af EU-ETS til udgangen af handelsperioden. "Backloadingen" blev vedtaget ved ændring af auktioneringsforordningen den 25. februar 2014.

Den 22. januar 2014 vedtog Kommissionen endvidere et lovgivningsmæssigt forslag om oprettelse af en markedsstabilitetsreserve ved begyndelsen af den fjerde handelsperiode i 2021. Den foreslåede reserve vil supplere de eksisterende regler. Kvoter lægges i markedsstabilitetsreserven - dvs. fratrækkes fremtidige auktionsmængder - i forhold til "den samlede mængde kvoter bragt i omsætning". Strømmen af kvoter til og fra reserven vil foregå på grundlag af en automatisk, fuldstændig regelbaseret proces.

I luftfartssektoren vedtog Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) i efteråret 2013 en definitiv køreplan, der skal munde ud i en global aftale om håndtering af luftfartens emissioner. I afventning af eventuelle internationale regler begrænsede Rådet og Europa-Parlamentet i marts 2014 anvendelsesområdet for EU-ETS til flyvninger inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i perioden fra 2013 til 2016.

²⁰ COM(2014) 330.

²¹ Se konklusionerne vedtaget af det Det Europæiske Råd (<http://www.european-council.europa.eu/council-meetings/conclusions>)

²² Se afsnit 5.3.1.2.

5.1.3. Andre politikker og foranstaltninger

Kommissionen vedtog en meddelelse²³ om en strategi for en gradvis inddragelse af drivhusgasser fra søtransport i EU's politik for en reduktion af den samlede emission af drivhusgasser. Som det første skridt til gennemførelse af denne strategi fremsatte Kommissionen forslag til en forordning om indførelse af et EU-dækkende system for overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra store skibe fra 2018. Udkastet til forordningen er til behandling i Europa-Parlamentet og Rådet.

Implementeringen af lovgivningen om fastsættelse af mål for CO₂-emissioner fra personbiler²⁴ i 2021 og fra lette erhvervskøretøjer²⁵ i 2020 er afsluttet. Kommissionen har godkendt seks miljøinnovationer, der reducerer CO₂-emissioner.

Der er blevet vedtaget ny lovgivning²⁶ om fluorholdige drivhusgasser, som vil finde anvendelse fra den 1. januar 2015. Den vil mindske emissionerne af fluorholdige gasser med to tredjedele i perioden fra 2015 til 2030 og medføre en samlet reduktion på skønsmæssigt 1,5 Gt CO₂-ækv. frem til 2030 og 5 Gt CO₂-ækv. frem til 2050 sammenlignet med et scenario med uændret praksis.

For at afbøde indirekte påvirkninger af emissionerne som følge af ændringer i arealanvendelsen ved overgangen til produktion af biobrændstoffer har Kommissionen foreslået en række ændringer til direktiverne om vedvarende energi og brændstofkvalitet ("ILUC-forslaget"). Den foreslåede tekst er i øjeblikket til diskussion i EU-institutionerne.

Medlemsstaterne er i overensstemmelse med lovgivning vedtaget i 2013²⁷ begyndt at rapportere om deres aktuelle og fremtidige LULUCF-aktiviteter til begrænsning eller mindskelse af emissioner eller til fastholdelse eller forøgelse af nedbringelser inden for denne sektor.

En liste over de nyligt vedtagne retsakter findes i afsnit 3 i arbejdsdokumentet.

5.2. Tilpasning til klimaændringen

Den 16. april 2013 vedtog Kommissionen EU-strategien for tilpasning til klimaændringer med det formål at bidrage til et mere klimaresistent Europa. Den fokuserer på at nå tre vigtige mål med følgende udvikling:

- **Fremme af medlemsstaternes indsats:** Kommissionen tilskynder medlemsstaterne til at vedtage omfattende tilpasningsstrategier og er i færd med at udarbejde en resultattavle for tilpasningsberedskab. I marts 2014 lancerede Europa-Kommissionen Borgmesteraftalen, der skal tilskynde byerne til at træffe foranstaltninger til tilpasning til klimaændringerne. Initiativet "Mayors Adapt" tager sigte på at øge støtten til lokale aktiviteter, at tilvejebringe en platform for større engagement og netværk blandt byer og at øge offentlighedens viden om tilpasning og de foranstaltninger, der er nødvendige. Kommissionen støtter også tilpasningsprojekter, navnlig gennem det nye LIFE-delprogram for klimaindsatsen.

²³ COM(2013) 479.

²⁴ Forordning (EF) nr. 443/2009.

²⁵ Forordning (EU) nr. 510/2011.

²⁶ Forordning (EU) nr. 517/2014.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 529/2013/EU.

- Inkorporering af tilpasningstiltag i EU-politikker: Målsætningen om at afsætte mindst 20 % af EU-budgettet til klimaændringsrelaterede formål benyttes som et redskab til at fremme tilpasninger.
- Fremme en mere velinformeret beslutningstagning, navnlig gennem CLIMATE-ADAPT-plattformen, der gør det muligt at indsamle og udbrede tilpasningsinformation i EU. Kommissionen er desuden i færd med at færdiggøre en strategi, der sigter mod at identificere og lukke sektorbestemte videnhuller.

5.3. Klimafinansiering

5.3.1. Auktionsindtægter:

5.3.1.1. Medlemsstaternes udnyttelse af auktionsindtægter

I henhold til forordningen om en overvågningsmekanisme skulle medlemsstaterne for første gang senest den 31. juli 2014 give indberetning om størrelsen og anvendelsen af indtægterne fra auktionering af ETS-kvoter i 2013 (se figur 9 og bilaget og mere detaljerede oplysninger i arbejdsdokumentet). De samlede indtægter i var EU 3,6 mia. EUR.

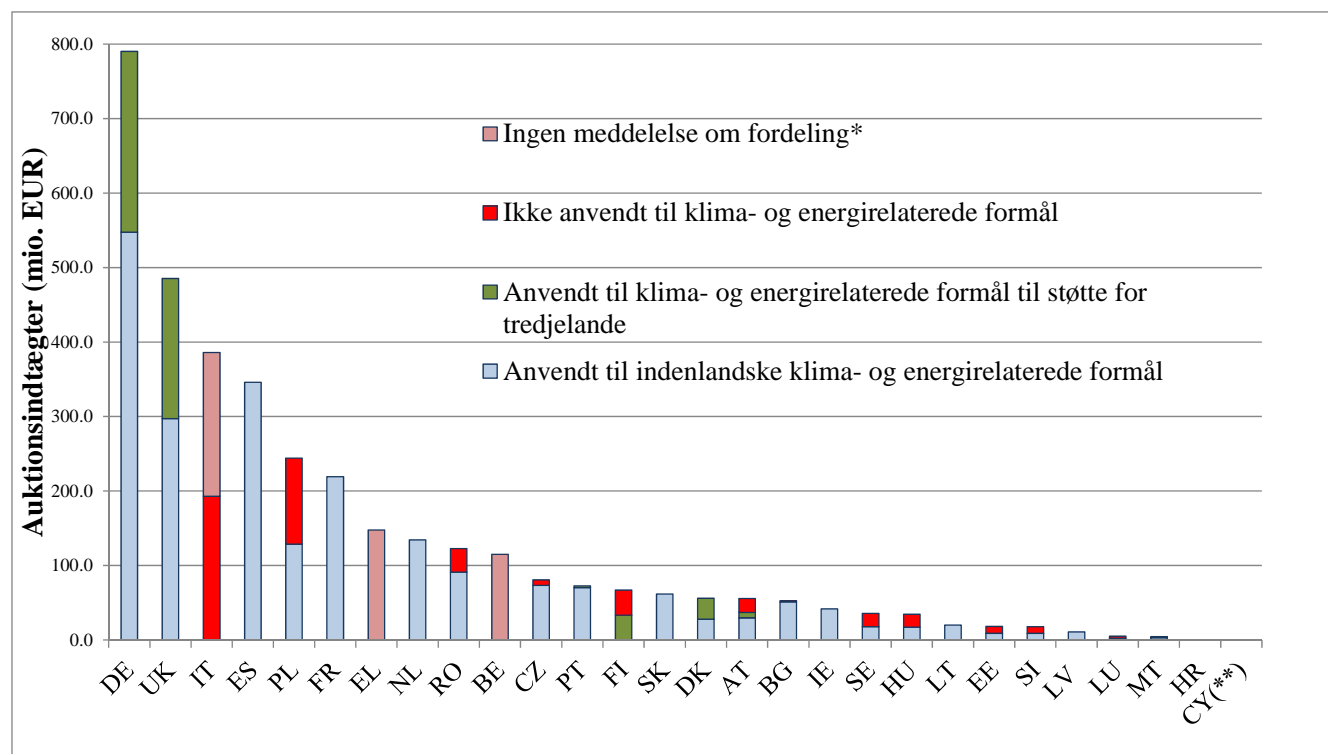
I henhold til EU's emissionshandelsdirektiv skal medlemsstaterne til klima- og energirelaterede formål mindst anvende 50 % af indtægterne fra auktioner eller et beløb, der i finansiell værdi svarer til disse indtægter. Alle medlemsstater har meddelt, at de har anvendt eller planlægger at anvende²⁸ mindst 50 % af disse indtægter eller et beløb svarende hertil i finansiell værdi til klima- og energirelaterede formål²⁹ (i gennemsnit ca. 87 % svarende til omtrent 3 mia. EUR) - hovedsagelig til støtte til indenlandske klima- og energiinvesteringer.

De indberettede beløb repræsenterer kun en del af den samlede klima- og energirelaterede udgifter i medlemsstaternes budgetter.

²⁸ Visse medlemsstater har til hensigt at bruge mindst 50 % af indtægterne fra auktionering til klimarelaterede formål. Dog gælder, at de indtægter, der er opkrævet i 2013, er endnu ikke blevet fordelt, og de vil blive overført til efterfølgende år (f.eks. FI, LV og SK).

²⁹ Ifølge deres indberetninger er auktionsindtægterne i AT, DK, IE, NL og UK ikke øremærket i deres nationale budgetter, og de kan derfor ikke direkte henføres til specifikke formål. De indberettede data vedrører kun eksempler, der dækker en lille del af de samlede klimarelaterede udgifter.

Figur 9: Indberettede indtægter fra auktionering af EU ETS-kvoter (millioner euro) i 2013 og den andel af disse indtægter eller det hertil svarende beløb i finansiel værdi, der er blevet anvendt eller planlægges anvendt til klima- og energirelaterede formål

* IT og EL: opdeling mellem indenlandsk og international anvendelse ikke indberettet. BE: ingen oplysninger om anvendelsen af auktioneringsindtægter.

** Ingen indberetning.

Kilde: Europa-Kommissionen

Kun nogle medlemsstater har indberettet oplysninger om fordelingen af anvendelsen af indtægterne pr. aktionstype (se arbejdsdokumentet). F.eks. Frankrig, Tjekkiet og Litauen anvender alle deres auktionsindtægter til projekter til forbedring af bygningers energieffektivitet. Bulgarien, Portugal og Spanien anvender hovedparten af deres indtægter til at udvikle vedvarende energi. Polen bruger de fleste af de indtægter, der er øremærket til klimaændringer, til støtte for energieffektivitet og vedvarende energi. I Tyskland anvendes alle auktionsindtægter til klima- og energirelaterede formål, idet de fleste af disse indtægter går til en særlig klima- og energifond, som støtter en bred vifte af projekter. Finland kanaliserer sine auktionsindtægter til officielle udviklingsbistandsaktiviteter, herunder klimafinansiering. Det Forenede Kongerige anvender omkring 15 % af auktionsindtægterne til at yde økonomisk bistand til dækning af lavindkomsthusholdningers energiudgifter.

5.3.1.2. NER 300

NER 300-finansieringsprogrammet er en mekanisme til støtte for udvikling af innovative vedvarende energiteknologier og CCS-demonstrationsprojekter til finansiering af kommercielle demonstrationsprojekter for CCS og vedvarende energiprojekter. Det finansieres gennem auktionering af 300 millioner kvoter fra emissionshandelssystemets reserve for nye markedsdeltagere. Der blev lanceret to indkaldelser af forslag under dette program.

Den anden forslagsindkaldelse i juli 2014 blev finansieret ved salg af de resterende kvoter samt uudnyttede midler fra den første forslagsindkaldelse. Der blev udvalgt 18 projekter inden for vedvarende energi og et CCS-projekt, hvortil der vil blive ydet 1 mia. EUR, og som vil generere private investeringer på i alt næsten 900 mio. EUR. I alt vil de to indkaldelser give 2,1 mia. EUR til 39 projekter (38 inden for vedvarende energi og 1 CCS-projekt).

5.3.2. *Integration af klimapolitikker i EU's budget*

5.3.2.1. Den flerårige finansielle ramme

For så vidt angår integration af klimaindsatsen i EU's budget er alle institutioner blevet enige om, at mindst 20 % af de samlede udgifter under den flerårige finansielle ramme (2014-2020) skal være klimarelaterede. Bidraget til klimaudgifter i 2014 og 2015 udgør næsten 13 % af EU's budget for hvert år.

En væsentlig opjustering forventes fra og med budgettet for 2016, hvor medlemsstaternes operationelle programmer under de europæiske struktur- og investeringsfonde vedtages, og hvor den fælles landbrugspolitik nye direkte betalingsordning, herunder de grønne foranstaltninger, gennemføres fuldt ud.

5.3.2.2. Forskning og innovation på klimaområdet

Klimaforskningen var et af de vigtigste forskningstemaer inden for EU's syvende rammeprogram (2007-2013) og er et centralt element i Horisont 2020, som er det nye EU-program for forskning og innovation for 2014-2020 med et budget på 79 mia. EUR. Mindst 35 % af Horisont 2020-budgettet forventes at blive investeret i klimarelaterede mål. Dette repræsenterer en betydelig stigning sammenlignet med de skønsmæssigt 900 mio. EUR, der blev brugt som led i det syvende rammeprogram.

F.eks. støtter Horisont 2020's samfundsmæssige udfordring "klimaindsats, miljø, ressourceeffektivitet og råstoffer" (med et budget på ca. 3 mia. EUR) afbødende og innovative projekter. Disse projekter tager sigte på at analysere og reducere presset på miljøet (have, atmosfæren og økosystemer) og øge kendskabet til klimaændringer. Desuden vil forskningsaktiviteter fokusere på vurderingen af konsekvenser, sårbarheder og løsninger i forbindelse med tilpasningen til klimaændringer, udviklingen af strategier til reduktion af katastroferisici samt fremskyndelse af overgangen til et lavemissionsamfund og en lavemissionsøkonomi.

Modvirkning af og tilpasning til klimaændringer er vigtige drivkræfter for programmeringen af forskning og innovation i forbindelse med alle andre samfundsmæssige udfordringer, navnlig inden for transport, energi, bioøkonomi, fødevarer og landbrug og under søjlen "industrielt lederskab".

5.3.2.3. Støtte til udviklingslande

Med en andel på 51 % af den officielle udviklingsbistand til klimaændringer fra samtlige de donorer, der indberetter til OECD, har EU og medlemsstaterne været den største bidragsyder til både afbødnings- og tilpasningsrelateret officiel udviklingsbistand i perioden 2010-2012.

Som en del af de udviklede landes tilsagn om hurtig startfinansiering på 30 mia. USD har EU og medlemsstaterne opfyldt deres tilsagn om at yde 7,34 mia. EUR til hurtig startfinansiering i perioden. Efter udløbet af den hurtige startfinansieringsperiode er EU og medlemsstaterne vedblevet med at yde

klimafinansieringsstøtte til udviklingslande med henvisning til de udviklede landes mål om i fællesskab og senest i 2020 at mobilisere 100 mia. USD om året fra en bred vifte af kilder.

På Doha-konferencen om klimaændringer i december 2012 bebudede EU og en række medlemsstater frivillige bidrag til klimafinansiering til udviklingslande. Det samlede bidrag forventes at overskride 5,5 mia. EUR. En første vurdering viser, at dette beløb var på vej til at blive leveret i 2013³⁰.

I 2013 forelagde medlemsstaterne Kommissionen deres første årlige rapporter om økonomisk og teknologisk bistand til udviklingslande i henhold til artikel 16 i forordningen om overvågningsmekanismen med oplysninger vedrørende årene 2011 og 2012. Den samlede klimarelaterede finansielle bistand til udviklingslandene (2011-2012) fra EU og medlemsstaterne og pr. type instrument fremgår af tabellerne i arbejdsdokumentet.

6. SITUATIONEN I UNIONENS KANDIDATLANDE OG POTENTIELLE KANDIDATLANDE

6.1. EU's kandidatlande (Albanien, Island, Tyrkiet, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien)

Albanien er en ikke-bilag I-part. Ifølge den seneste nationale meddelelse fra 2009 faldt Albanien emissioner med 70 % mellem 1990 og 2000.

Island er en bilag I-part, der opfylder sine individuelle mål for den første forpligtelsesperiode³¹. For den anden forpligtelsesperiode vil Island, EU og medlemsstaterne afgive et fælles emissionsreduktionstilsagn (jf. afsnit 2.1).

Tyrkiets drivhusgasemissioner (ekskl. LULUCF) steg med 133 % i perioden 1990-2012 og med 3,7 % mellem 2011 og 2012. Tyrkiet er en bilag I-part, men landet har ikke noget mål i den første eller den anden forpligtelsesperiode i Kyoto-protokollen.

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er en ikke-bilag I-part. Den forelagde sin tredje nationale meddelelse for UNFCCC i marts 2014. Ifølge denne faldt de samlede drivhusgasemissioner med 22 % mellem 1990 og 2009. I Montenegro, som ligeledes er en ikke-bilag I-part til konventionen, steg de samlede drivhusgasemissioner (ekskl. LULUCF) med omkring 4,9 % i perioden 1990-2003.

Der findes ingen oplysninger af nyere dato fra Serbien om drivhusgasemissioner.

6.2. EU's potentielle kandidatlande (Bosnien-Hercegovina og Kosovo*)

Bosnien-Hercegovina forelagde sin anden nationale meddelelse i november 2013. Mellem 1991 og 2001 faldt Bosnien-Hercegovinas samlede emissioner med 48 %.

Der foreligger ingen data for Kosovo.

³⁰ Se http://ec.europa.eu/clima/policies/finance/documentation_en.htm. Hvert år giver medlemsstaterne inden september Europa-Kommissionen oplysninger om den finansielle og teknologiske bistand til udviklingslande.

³¹ Island skal begrænse stigningen af emissioner til under 10 % i gennemsnit i den første forpligtelsesperiode. Emissionerne faldt med i gennemsnit 2 % i denne periode.

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til status og er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244/1999 og Den Internationale Domstols udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

Bruxelles, den 28.10.2014
COM(2014) 689 final

ANNEX 1

BILAG

til

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

FREMSKRIDT MOD KYOTO-MÅLENE OG EU 2020-MÅLENE

(som krævet i henhold til artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF)

{SWD(2014) 336 final}

Tabel 1: Rapporterede indtægter fra bortauktionering af EU-ETS-kvoter (mio. EUR) i 2013 og den andel af disse indtægter eller den modsvarende finansielle værdi, der er blevet anvendt eller planlægges anvendt til klima- og energirelaterede formål

<i>Land</i>	<i>Samlede indtægter fra bortauktionering af kvoter (mio. EUR)</i>	<i>Anvendes eller planlægges anvendt til klima- og energirelaterede formål (nationale og internationale)</i>	<i>Andel, der anvendes eller planlægges anvendt til klima- og energirelaterede formål</i>
DE	790,3	790,3	100 %
UK(*)	485,4	485,4	100 %
IT	385,9	192,9	50 %
ES	346,1	346,1	100 %
PL	244,0	128,7	50 %
FR	219,2	219,2	100 %
EL	147,6	147,6	100 %
NL	134,2	134,2	100 %
RO	122,7	91,2	74 %
BE	115,0	ikke oplyst	ikke oplyst
CZ	80,7	73,2	91 %
PT	72,8	70,4	100 %
FI (**)	67,0	33,5	50 %
SK (***)	61,7	61,7	100 %
DK	56,0	28,0	50 %
AT	55,8	29,9	66 %
BG	52,6	51,3	97 %
IE	41,7	41,7	100 %
SE	35,7	17,9	50 %
HU	34,6	17,3	50 %
LT	20,0	20,0	100 %
EE	18,1	9,0	50 %
SI	17,7	8,9	50 %
LV (***)	10,8	10,8	100 %
LU	5,0	2,5	50 %
MT	4,5	2,9	64 %
HR	0	0	
CY	Ingen rapportering		
I alt	3 635,1 (****)	3 052,1	87 % (*****)

(*) Tallene fra Det Forenede Kongerige indbefatter tidlig auktionering i 2012 af ETS-kvoter i 2012.

(**) Finland kanaliserer på nuværende tidspunkt alle auktionsindtægter til officielle udviklingsbistandsaktiviteter, herunder klimafinansiering, der vil tegne sig for 50 % af disse indtægter. I rapporteringsåret anvendte FI omkring 7 mio. EUR af indtægterne, heraf 2 mio. EUR til internationale klima- og energirelaterede formål. Der vil blive rapporteret om anvendelsen af de resterende midler i de kommende år.

(***) Inkluderer indtægter, som LV og SK planlægger at anvende til klimarelaterede formål gennem et nyt finansieringsinstrument, der vil blive finansieret direkte med auktionsindtægter.

(****) Inkluderer ikke Cypern (ingen rapportering).

(***) Inkluderer ikke Belgien (andel af indtægter anvendt til klima- og energirelaterede formål ikke rapporteret) og Cypern.

Kilde: Europa-Kommissionen